

че прадѣдитѣ на българитѣ били отъ сщия произходъ, отъ какъвто били циганитѣ, дошли отъ Индия, които нѣматъ езикъ за наука, нито способностъ за висока култура. Разумно било българскитѣ младежи да приематъ елинизма и да просвѣщаватъ народа си въ елинската класическа цивилизация. Колкото за славянитѣ, тѣхното име било „склави“, което на латински значело *роби*.

„Кой чувствителенъ българинъ, пита Селимински, може да слуша тѣзи обиди, безъ да се възмути и погнуса? Ние сгрѣшихме веднажъ. Сега трѣбва да бдимъ, защото има една поговорка, която казва: не е свойствено на мъдриа човѣкъ да грѣши два пѣти“.

На 15 юлий 1841 г. Селимински пише друго писмо Априлову, въ което, като благодари на одеския родолюбивъ българинъ за ревността, съ която служи на българската просвѣта, изказва радостта си за настаняване на българчета въ руски школи. „Вашиятъ примѣръ, пише Селимински, както и тоя на уважаемия х. Атанасъ Петровичъ и други родолюбци, ще бжде образецъ и потикъ за създаване работоспособни българи. Съдействайте моля да се даде висше образование на препоръчанитѣ и отъ мене 4—5 души. Отечеството ни не трѣбва да очаква само отъ ланкастерската метода. Има тука чужди пропаганди, които сж готови да пратятъ въ своитѣ страни не 4, а 44 млади български сили, разбира се, не безъ огледъ на своитѣ интереси. Селимински напомня на Априлова, че дава срѣдства за издържката на габровското народно училище. Това му прави честь . . . „но не забравяйте и препоръчанитѣ“ — добавя той. Искате да ви дамъ подробни сведения за казанитѣ младежи. Ала азъ съмъ заетъ и затова натоварвамъ Илариона, даровитъ и справедливъ младежъ. Той ще ви разправи всичко“.

Работитѣ така се стекли, че Иларионъ не можалъ да замине за Русия. Обаче при напушането на Гърция, когато тръгналъ за Цариградъ, Иларионъ оставилъ за свой замѣстникъ председателъ на Слав. бъл. дружество въ Атина Ив. Селимински, на когото вржчилъ на 24 VII 1843 г. едно удостовѣрение, въ което се обещава и задължава, гдето иде, никога да не забравя целитѣ и за-